

Piąte przykazanie – czczenie rodziców

Czcij ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie — 2 Mojż. 20:12.

Piąte przykazanie Boże, aby czcić naszego ojca i matkę, jest jedynym przykazaniem, które jest potwierdzone błogosławieństwem długiego życia. Posłuszeństwo jest właściwą odpowiedzią na Boży dar życia i będzie siłą naszych rodzin i naszych Zborów.

Boża Sprawiedliwość wymaga, abyśmy czcili naszych ziemskich rodziców, którzy pomagali nam i opiekowali się nami. Jest to wzór potwierdzony w całym Piśmie Świętym. Mamy pozytywne przykłady w życiu Abrahama, Izaaka, Jakuba i Józefa. Mamy też negatywne przykłady w życiu Adama, dzieci króla Dawida oraz dzieci kapłana Heliego i proroka Samuela. Bóg stworzył nas, abyśmy mieli zdrowe rodziny.

„Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną” – 1 Mojż. 1:28.

Rodziny, które przestrzegają tego przykazania, zarówno w literze, jak i w duchu, będą rozkwitać w miarę zbliżania się do Boga. Ta wspólna więź zbiorowego boskiego zamiaru i celu życiowego będzie siłą rodziny. Jest to kluczowa zasada, którą Bóg postawił przed dziećmi Izraela, aby pomóc im wzrastać i kwitnąć jako jeden naród przed Bogiem.

Bóg stworzył rasę ludzką, aby była częścią Jego rodziny. „Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, odebrać chwałę i cześć, i moc, boś Ty stworzył wszystko, a dzięki Twej woli istniało i zostało stworzone” – Obj. 4:11. Pan Bóg stwarzając ludzkość na swój obraz i zapewniając jej piękny ziemski dom, wskazał wartość Swojego istnienia poprzez obdarzenie ich umiejętnością docenienia własnego.

Siła rodziny

„Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana” – Efezj. 6:1-4.

W proszeniu Boga o pomoc w wychowaniu naszych dzieci jest wielka mądrość. Oddawanie Bogu czci w ten

sposób wiąże się z wieloma błogosławieństwami. Apostoł Paweł naucza, że kiedy przestrzegamy tego przykazania, możemy rozsądnie oczekiwać spokojnego i zgodnego domu. Napomina również ojców, aby wywierali Boży wpływ na szkolenie i rozwój swoich dzieci. Rodzina przepełni się barwą boskich zasad, a rozwój umysłów dzieci będzie zależał od wzajemnej czci otrzymywanej od rodziców i czci, jaką dzieci im oddają. Silna rodzina będzie miała Boga za swojego pasterza, obrońcę, schronienie i siłę (Psalm 23; 1 Mojż. 15:1; Psalm 46).

Choć pobożne rodziny żyją w zwyczajnym świecie, mają być prowadzone przez ducha Słowa Bożego. To przykazanie jest istotne dla siły rodziny, ponieważ ludzkie dzieci rodzą się bezradne i potrzebują 24-godzinnej opieki rodziców, aby przetrwać. Jest rzeczą naturalną, że te dzieci uczą się czcić ojca i matkę, gdy są młode i tak od nich zależne. Następnie czczą swoich rodziców, dbając o nich w ich starości. Kiedy rodzice przestrzegają dziesięć przykazań w domu, to rozwijają dobrą ziemię dla nasion Ewangelii wzrastających w sercach swoich dzieci.

Jeśli chodzi o życie prowadzone w duchu tej samej jedności rodzinnej, ważne jest, aby ojciec i matka zapewnili swoim dzieciom nauczanie i opiekę w zakresie znajomości Boga. Jednym ze sposobów, w jaki mądry rodzice uczą swoje dzieci, jest oddawanie czci Ojcu Niebieskiemu i demonstrowanie, w jaki sposób są inspirowani do naśladowania Boga w swoim własnym życiu.

Zbór

To przykazanie jest również prawdziwe w Kościele Wieku Ewangelii. Pokora przed Bogiem jest konieczna do współpracy z naszymi braćmi i dla zdrowia zboru. Jest ona jedną z trzech ludzkich cnót, których Bóg żąda w prorocztwie Micheasza 6:8 i pomaga nam stać się „samoświadomymi” naszego wzrostu we wszystkich innych cnotach.

We wczesnym kościele Apostołowie kierowali zbiorowym umysłem Kościoła, który z kolei kierował ich stopami w kwestii tego, gdzie mają iść, a ich rękami w kwestii tego, co mają robić. Każdy ze zborów powinien działać jako jedno ciało, mikrokosmos całego ciała Chrystusa. Dziesięć Bożych przykazań dostarcza zasad, które mają rozwijać umysł każdego członka zboru w prawości, a jeśli się ich przestrzega, w naturalny sposób promują zdrowy, zbiorowy umysł i ciało zboru (Efezj. 4).

„Czcij ojca swego i matkę” to fundamentalna zasada, która oferuje daleko idące korzyści wszystkim, którzy są jej posłuszni. W środowisku zborowym oznacza to oddawanie czci tym, którzy przez wiele lat przemierzali poświęconą drogę. Ich doświadczenie i mądrość powinny być docenione i wyróżnione za korzyści, jakie przynoszą braciom. Ponieważ osoby te nadal kierują się boskimi zasadami, ich przykład przynosi stabilność młodszemu członkom zboru. Ważne jest, aby starsi, bardziej dojrzały bracia nie zwracali się do młodszych członków „z góry”, lecz traktowali ich z miłością i szacunkiem. Ten dobry wpływ będzie prawdopodobnie powielany, tworząc większą więź wśród duchowej rodziny, z którą się spotykamy.

Ważne dla młodych

Druga grupa dziesięciu przykazań, która opisuje relacje międzyludzkie zaczyna się od piątego przykazania, będącego podstawą. Ostatnie sześć przykazań odnosi się do czci i poszanowania innych. Proces ten musi się jednak rozpocząć od piątego przykazania.

Cześć dla naszego ojca i matki jest zasadniczą regułą dla ludzi w każdym wieku, lecz szczególnie dla młodych. Ze względu na neuroplastyczność ludzkiego mózgu (gdzie ścieżki neuronowe rozwijają się poprzez powtarzanie), przestrzeganie tego przykazania za młodu rozwinię „wirtualną autostradę”, z której będą korzystać przez całe życie. W pewnym sensie dostarczają oni swoim „przyszłym jaźniom” dar wczesnego posłuszeństwa Bogu i cieszą się „psychologicznym odpoczynkiem” wiary w swoich późniejszych latach.

Być może większą korzyścią z przestrzegania dziesięciu przykazań jest to, że czyniąc to, ćwiczymy nasze duchowe zmysły, aby przyjmować twardszy pokarm z Bożego słowa. Jest to zgodne z Bożym procesem przekazywania nam informacji, a następnie wspierania nas. Bóg najpierw daje nam narzędzia, a potem zachęca nas do ich używania.

Bogaty młodzieniec

Gdy bogaty młodzieniec zapytał Jezusa, co musi zrobić by odziedziczyć życie wieczne, Jezus odpowiedział między innymi: „Czcij ojca i matkę, i miłuj bliźniego swego, jak siebie samego” (Mat. 19:19). Kiedy młody człowiek odpowiedział, wyznając posłuszeństwo tym

przykazaniom, Jezus następnie skupił jego uwagę i powiedział mu: „Sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim” (Mat. 19:21). Jezus pokazywał mu, jak rozszerzyć swoje posłuszeństwo i kierować się miłosierdziem wobec bliźnich – to jest droga do tego, by rzeczywiście stać się Izraelitą.

I choć bogaty młodzieniec słusznie kierował się zestawem zasad opartym na Prawie Mojżeszowym, to jednak Jezus w delikatny sposób kieruje jego ducha w stronę wyższych zasad – miłosierdzia i miłowania bliźniego swego jak siebie samego w praktyce.

Poprzez tę interakcję Jezus wskazał, że dziesięć przykazań było kamieniami milowymi do wyższego duchowego wglądu w podstawowe zasady i lepszego zrozumienia charakteru Boga. Serce człowieka musiało być we właściwym miejscu, aby mógł on dostrzec te rzeczy.

Apostoł Paweł

Apostoł Paweł skorzystał z posłuszeństwa temu przykazaniu w młodości, pod kierunkiem Gamaliela. Cała ciężka praca, jaką włożył w naukę i przestrzeganie Bożych przykazań, stała się inwestycją w jego przyszłą pracę jako apostoła. W zasadzie apostoł Paweł podążał drogą, którą Jezus polecił bogatemu młodzieńcowi, oddając swoje bogactwo (swoją żydowską pozycję społeczną), aby pomóc ubogim w duchu (Kościołowi Wieków Ewangelii).

Wnioski

Dziesięć przykazań dostarczyło Żydom narzędzi, których potrzebowali, by przyjść do Boga i być przez Niego chronionym jak przez męża pod Przymierzem Prawa (Jer. 31:32). Posłuszeństwo tym przykazaniom przyniosłoby korzyści jednostkom, rodzinom ziemskim, rodzinom duchowym i narodowi izraelskiemu.

Dziesięć przykazań unaoczniało Bożą sprawiedliwość wobec Izraela i ludzkości. W pewnym sensie działają one jako „oprogramowanie” dla ludzkiego umysłu, które można pobrać na prośbę Boga. Są one instrukcją obsługi, która pomaga ludzkości rozwijać swój umysł i charakter w sprawiedliwości, a w tym procesie zyskać wgląd w charakter Boga.

Todd Alexander